

За ПРАВДУ і СПРАВЕДЛИВІСТЬ

Громадсько-політична газета Соціалістичної партії Олександра Мороза

Офіційний сайт політичної партії
"Соціалістична партія Олександра Мороза"

<http://zapravduis.com.ua>

РЕДАКЦІЯ

e-mail: np@uch.net

телефон (0472) 720-001

В ПОИСКАХ ЛУЧШЕЙ ДОЛИ

Українские мигранты: уйти на время,
чтоб остаться навсегда

СТОП.3

НОВЫЙ ПОВОРОТ

И Порошенко, и Тимошенко вместе
со своими командами – конкурирующие
банды, которые борются за право
грабить народ

СТОП.4

НА ДНІ

Ще "перемога": Україна опинилася у
хвості рейтингу багатства населення

СТОП.6

ВИБІР МАЙБУТНЬОГО

Олександр Мороз

Очевидним фактом для майже всіх людей стало прискорене просування України до катастрофи. Безліч доказів тому знайде кожен, задумуючись над власними проблемами. Ми, соціалісти, відстоюючи потреби переважної більшості населення, що хоче жити в стабільній і процвітаючій країні, в якій домінують засади правди і справедливості, прав людини і гарантії їх захисту, пропонуємо громадянству своє бачення подолання кризи і створення передумов для прогресивного розвитку України.

(Продовження. Початок в №№ 41, 42)

7. Підприємництво і середній бізнес представляють сьогодні здебільше молоді люди. Вони зуміли знайти себе в сучасних умовах, налагодити контакти з діловими людьми за рубежом. Безперечно, вони – представники середнього класу, надія на стабільність суспільства. Вони самі здатні запропонувати умови процвітання і своєї справи, і країни в цілому. Якої підтримки потребує цей важливий сегмент суспільства? Єдиної, – звільнити їх від апетитів ненажерливого чиновництва, яке, контролюючи, регулюючи, «захищаючи», здійснюючи «патронат» і т.д., вартість своїх «послуг» перекладає на ціну товарів, за які розплачується злиденне населення.

Нова влада, використовуючи корупцію, забезпечить бурхливий розвиток середнього класу – нового обличчя країни.

8. Освіта і наука. Не варто відкидати всі новації в освіті. Частина з них можуть і справді бути прогресивними. Але практика переконує: здійснюється згортання освітянської мережі, утверджується неprestижність педагогічної професії, запроваджується дивне спрощення учбових програм, об'єднання неоднорідних предметів, відбувається звикання учнів до одержання готових відповідей замість уміння учитись, що викликає підозру в спланованій дебілізації населення.

Провідникам таких переми не просто переконувати населення в доцільності усіх новацій. Патріотична риторика тут мало допомагає, адже чесний аналіз функціонування системи освіти в попередні періоди свідчить, що вона визнавалася передовою у світі, забезпечувала наукове лідерство в створенні обчислювальних машин і комп'ютерів, в космосі, генетиці і біотехнологіях, вигідно вирізняла випускників середніх шкіл серед зарубіжних однолітків.

Потрібен всебічний і чесний аналіз всієї системи освіти, щоб дати відповідь на питання: в Україні готується робоча сила для колонії чи інтелектуальна основа невіддаленого науково-технічного прогресу? У нас є професіонали, здатні зробити такий аналіз і запропонувати суспільству корисні йому висновки.

Деградація економіки та інших сфер суспільного життя відбилася на науці. Вона майже знищена. Це добре розуміє Б.Є.Патон, сторіччя якого ми вітаємо. Він вважає, що сучасні напрямки розвитку економіки, гармонізованого єдиного господарювання (і не лише економіки) повинні виходити з науково обґрунтованих передбачень та конкретних програм і планів. У цій справі саме наука мусить зайняти лідерські позиції. Умови для того, зміцнення авторитету справжнього науковця – справа влади. Зрозуміло, нової влади.

9. Охорона здоров'я – яскраве підтвердження злочинності шляху, яким рухається Україна. Не треба статистики, порівнянь, інших аргументів. Це біль і непорозуміння в кожній родині. Це біда медичних закладів, особливо низового і середнього рівня, біда медперсоналу. Це

приклад тупого і цинічного (отже, злочинного) ігнорування Конституції.

Виправити ситуацію буде непросто. Але збереження її без змін недопустиме. На щастя, в Україні є кадри власні, не імпортовані, здатні заблокувати катастрофу. Фахівцям потрібна буде підтримка влади і суспільства. Йдеться про повсюдне забезпечення усіх населених пунктів медичними закладами, їх укомплектування підготованими спеціалістами, переоснащення лікарень та інститутів, функціонування української фармації, надання справді швидкої допомоги. На ці та інші речі необхідне пріоритетне і постійне фінансування, навіть за рахунок інших потреб. Ми зобов'язані це зробити, аби зберегти країну та її населення.

Закінчення на **СТОП.2**

ВИБІР МАЙБУТНЬОГО

Олександр Мороз

Очевидним фактом для майже всіх людей стало прискорене просування України до катастрофи. Безліч доказів тому знайде кожен, задумуючись над власними проблемами.

Ми, соціалісти, відстоюючи потреби переважної більшості населення, що хоче жити в стабільній і процвітаючій країні, в якій домінують засади правди і справедливості, прав людини і гарантії їх захисту, пропонуємо громадянству своє бачення подолання кризи і створення передумов для прогресивного розвитку України.

**(ЗАКІНЧЕННЯ.
Початок в №№ 41, 42 та стор. 1))**

10. Соціальна сфера – відображення реального стану України. Він кричущий, права людей на пенсії, інші соціальні виплати, по-суті, фіктивні. Пропаговані наміри уряду щодо поліпшення ситуації опираються на цифри, за якими приховується інфляція, зростання цін і тарифів. Вони випереджаючими темпами «з’їдають» мізерні надбавки до соціальних виплат.

Вихід із цього кола злиденства один, – припинення усіх видів злочинства, оживлення реальної економіки, зміцнення грошової одиниці. Іншого варіанту не існує, адже для нинішньої влади і тих, кого здебільше бачимо у виборчих рекламних матеріалах, люди, що потребують соціального захисту, цікаві лише в одному статусі – виборці.

Виборче право в боротьбі за свої права – політична зброя. Треба братися до неї усім.

11. Гуманітарна сфера, місце ідеології в державі.

З певним спрощенням суті можна вважати, що все, що знаходиться за межами виробництва і споживання, охорони здоров’я і підтримки тих, хто її потребує, відноситься до гуманітарної сфери – суттєвої частини загальної культури суспільства. В ній важливе місце відводиться ідеології – сукупності філософських, політичних, правових, моральних, релігійних та мистецьких поглядів, що характеризують суспільство. За Конституцією ніяка ідеологія не може бути обов’язковою в державі. Таке визначення передбачає недопущення абсолютизації якоїсь складової, особливо в політичних поглядах. Однак сукупність складових має бути гармонійною, виражаючи орієнтацію суспільства і держави на прогресивний розвиток. В такому сенсі державна ідеологія необхідна як стан, що діалектично розвивається.

В принципі, цей стан з’ясований змістом Конституції, тому її безумовне дотримання усіма в суспільстві і є серцевиною державної ідеології, рамками поведінки громадян, юридичних осіб і, особливо, владних інститутів та їх керівників.

Практика свідчить, що виходи за межі цих рамок в роки незалежності стали причиною соціальних напружень і конфліктів, часто викликаючи у людей справедливі запитання: який лад буде утворюватися?

Відповідно до вимог Основного Закону ми запропонуємо на затвердження засади внутрішньої і зовнішньої політики. В нашому варіанті вони визначатимуть таку мету:

зміцнення, захист і розвиток України – суверенної, нейтральної, демократичної і

соціальної держави, головне завдання якої – забезпечення прав і свобод людей, послідовне зростання якості їх життя, входження країни в число найуспішніших країн світу.

Саме така мета достойна називатись національною ідеєю. Спекуляції навколо неї (без визначення суті) слід припинити. Кожна політична сила може по-своєму трактувати зміст цієї ідеї. Для нас вона – соціалістична, що увібрала в себе досвід найбільш розвинених у соціальному відношенні країн Скандинавії, Канади тощо і не відкидає кращі зразки колективізму, інтелектуального зростання, повної зайнятості, що характерними були в радянські часи. Однак, діяти усі зобов’язані лише в напрямку визначеної мети.

Важливою умовою успіху при цьому

**НАШЕ ЗАВДАННЯ, – ПОЯСНИТИ ВИБОРЦЯМ,
ПЕРЕКОНАТИ ЇХ У ТОМУ, ЩО НАМІЧЕНЕ НАМИ
І ЗДІЙСНЮВАНЕ ПРИ ЇХНІЙ ПІДТРИМЦІ, –
ЄДИНА УМОВА ЗБЕРЕЖЕННЯ УКРАЇНИ, УМОВА
ЇЇ ШВИДКОГО ПРОГРЕСИВНОГО РОЗВИТКУ**

є консолідація суспільства. Вона є і наслідком позитивного розвитку, і його потребою. Тому все, що заважає консолідації людей, їх соціальному оптимізму, повинне бути нейтралізоване зусиллям громадськості, партійно-політичного середовища, владних органів.

Нинішня влада, діючи за чужими настановами, послідовно зіштовхує людей на різних підставах, зокрема на мотивах віри, мови, історії. Цю практику слід припинити. «Армія, мова, віра – ми йдемо своїм шляхом», – приблизно так звучить головне гасло нинішнього президента. Звучить гарно, але безпредметно з огляду на потреби людей і країни і, що важливо, два із трьох пунктів гасла не входять до компетенції глави держави, а втручання його в справи церкви – взагалі антиконституційне. Помісна православна церква – мабуть добра справа, але вирішуватись вона має вірянами, а не антихристами, навіть якщо вони представляють органи влади. Представникам влади можна було б зіслатись на один з канонів християнства – влада від Бога. Однак слід пам’ятати, що Бог посилає людям і випробування. Цілком можливо, що для українців це – випробування владою. Хочеться, щоб вони його успішно пройшли.

Показово, що одержавши провали по всіх об’єктах, «реформатори», рафіновані «національно свідомі», частина інтелігенції забули про них (ефективність приватника, швидкий розквіт на основі суверенності, реформа в АПК і т.п.), пере-

ключились тепер на важливі, але не першорядні для «пересічного» громадянина речі, зокрема на мову і релігію. Ці речі самі по собі дражливі, але те, як вони подаються, будучи висунутими на перший план, хто їх ініціює, – свідчить, що продиктовані вони не турботою про згуртування суспільства, а бажанням нацькувати людей, їх групи одне на одного. «Одна держава, одна мова, одна церква», – націоналістичне гасло (щоб не сказати гостріше), а реалізація його в багатоетнічній і багатоконфесійній (більше 100 конфесій) країні можлива лише методами, що значною мірою характерні для фашистів.

Розуміє це президент? Напевно. Чи знає він норми Конституції про мову і церкву? Очевидно. Чи забув він про те, що тексти

прав віруючих як громадян. І не більше.

Нова влада зобов’язана припинити штучно нав’язані напруження. З нашою участю це буде зроблено обов’язково.

12. Держава і культура. Йдеться про культуру як середовище, що задовольняє духовні потреби людей.

Спостерігається занепад культури через байдужість до неї влади, позбавлення фінансової підтримки, некомпетентність відповідальних за цей сектор суспільного життя, її комерціалізацію. Це відбувається в країні, з могутніми культурними традиціями, з джерелами, які тепер замулюються апатією, загальним занепадом, роз’єднаністю людей, чужими для культури кадрами.

Між тим, культура – важливий фактор виховання, гуртування людей, колективів, народу. Вона також один із способів представлення України у світі. Що з цього арсеналу можливостей «працює» на Україну? Який за 27 років фільм схвилював людські душі у нас і за кордоном? Хто з літераторів сказав талановито і чесно про людину та її душевний стан в нинішній Україні? (В своїх газетах вони ніяк не відірвуться від теми утисків культури в радянські часи, так, начебто саме їх розстрілювали, відправляли у заслання, не дозволяли друкуватись. Начебто не вони прославляли Москву і партію, членством у якій забезпечували собі тиражі, нагороди, звання, статус, добробут, виховували власними творами покоління будівників ними ж оспіваного комунізму, – порядних людей, яких тепер вони зневажливо називають «совками».) Чому творча інтелігенція не протестує проти засилля принизливої для українства тупої телераклами, через яку до глядача не може пробитись ні інформаційне повідомлення, ні старий хороший фільм, ні інколи вдале шоу? Чому можливим стало наводнення вулиць безглуздими рекламними щитами, неграмотними вивісками і українською, і здебільше іншими мовами? Де за останні десятиліття з’явилися достойні скульптури, архітектурні новинки? Чому не звучить обурення від абсурдної забудови, скажімо, Києва?

Все віддано наживі, суетності, дріб’язку. Це наслідок знаходження випадкових людей при владі. Випадковий тимчасовець.

Нова влада орієнтуватиме державні інститути на підтримку культури. Щоб, наприклад, відомий співак не принижувався, шукаючи спонсора на авторський концерт чи художник – на персональну виставку, щоб не закривалися видавництва такі, як «Криниця». Щоб планомерно здійснювався культурний обмін між областями України, демонструючи, що люди у нас різні, але переймаються схожими устремліннями. Щоб не гасли вогники самодіяльності, підтримувані

Процесс вымывания трудовых ресурсов набирает силу, и это реальная угроза будущему страны

В ПОИСКАХ ЛУЧШЕЙ ДОЛИ

УКРАИНСКИЕ МИГРАНТЫ: УЙТИ НА ВРЕМЯ, ЧТОБ ОСТАТЬСЯ НАВСЕГДА

Алексей Градов

Недавно Национальный банк Украины разразился инфляционным отчетом, в котором сказано: украинские трудовые мигранты (или заробитчане, как их называют в народе) замедляют рост национальной экономики. В докладе сказано, что если трудоспособные граждане и дальше будут такими темпами выезжать на работу за границу, то в конечном итоге это обернется инфляцией, торможением темпов производства в строительстве, промышленности, сельском хозяйстве, транспорте и связи.

РЫБА ИЩЕТ, ГДЕ ГЛУБЖЕ, А ЧЕЛОВЕК – ГДЕ ЛУЧШЕ

В то же время глава Всеукраинской ассоциации компаний по международному трудоустройству Василий Воскобойник считает, что обвинять трудовых мигрантов в торможении экономики и в желании нормально жить – неуместно и аморально.

"По данным Международной организации труда, 10% трудоспособного населения Украины не имеют работы, а это 1,7 млн человек... Да, соглашусь, действительно, нам не хватает рабочих рук – тех же сварщиков, строителей. Но если в Украине человек получает зарплату в 3-5 раза меньше, чем в Польше, кто имеет вообще право обвинять его в том, что он не желает жить в нищете в Украине?", – заявил Воскобойник.

С ним согласен и экономист Виктор Скаршевский:

"Украина производит сырье, экспортирует сырье и импортирует готовую продукцию. Экспорт товаров с низкой добавленной стоимостью, а импорт – с высокой. При такой структуре экономики по определению не может быть высоких зарплат и так много жителей украинская сырьевая экономика не прокормит... Люди хотят просто получать адекватную зарплату за свою работу. Ведь в Польше, например, зарплаты в 4 раза выше, чем в Украине – 1000 евро против украинских 250 евро", – заявил эксперт.

С другой стороны, экономисты единогласно говорили и говорят: украинцы своими иностранными переводами оказывают неоценимую услугу национальной экономике – спасая гривну от полного обвала. Достаточно сказать, что только за 2017 год заробитчане перечислили в Украину почти столько же денег (около 10 млрд долларов), сколько сюда поступило иностранных инвестиций за период с 2015 по 2017 годы (10,7 млрд долларов).

А теперь немного цифр. Согласно исследованию Киевского международного института социологии (КМИС), 45% украинцев мечтают уехать за границу ради высокого заработка. 8,7% респондентов хотят уехать, так как не верят в будущее своей страны, а 9,4% – потому, что не могут самореализоваться в профессии.

В Украине действительно достаточно много вакансий, но проблема в том, какие деньги будет зарабатывать работник – мизерная зарплата совсем не привлекает и не удерживает людей. Плюс наблюдается нехватка производственных профессий.

В последнее время стало модно сравнивать европейские и украинские месячные зарплаты. Напомним, что минимальная и средняя зарплата в Польше составляет 510 и 1080 евро, а в Украине – 110 и 250 евро соответственно. Украинцы в Речи Посполитой зарабатывают, как правило, 500-700 евро.

В Чехии ставки чуть меньше. Минзарплата там – 465 евро, средняя – 1175 евро, но чистыми – 890 евро. В Литве минзарплата – 400 евро, средняя – 895 евро, чистыми – 700 евро. В Латвии минимальная з/п – 430 евро, средняя – 733 евро, можно зарабатывать 1000 евро и больше. В Эстонии минимальная – 500 евро, средняя зарплата – 1242 евро, а на руки – 1053 евро. Но в разных регионах средняя зарплата без налоговых вычетов – от 890 до 1390 евро.

То есть, если украинец уедет "на вахту" в Польшу, Чехию, страны Балтии, то по возвращению домой он может просто пару месяцев спокойно отдыхать и ничего не делать.

ДАЛЬШЕ БУДЕТ ХУЖЕ?

Однако кадровый голод уже сейчас все отчетливее приобретает очертания национального бедствия. Эксперты рынка труда предупреждают: если так пойдет дальше, то очень скоро все ключевые отрасли жизнеобеспечения в Украине останутся без кадров. При этом потери специалистов (выход на пенсию, миграция в другие страны) практически не восполняются, так как в стране уничтожена система подготовки работников.

Теряют кадры водоканалы, газовые службы, теплосети, массово выезжают из страны врачи, программисты, учителя...

"Скоро некому будет не то что ликвидировать аварии, а и эксплуатировать оборудование, поставлять воду и очищать стоки", – предостерег гендиректор "Киевводоканала" Дмитрий Новицкий.

Всего же, по данным компании Rabota.ua, сегодня дефицит сотрудников рабочих специальностей в Украине превышает 25-30%. Указывается и причина – трудовая миграция в Европу.

Процесс вымывания трудовых ресурсов набирает силу, это реальная угроза будущему страны. Однако для нынешней власти выезд миллионов людей за пределы страны даже выгоден – тем самым сокращается протестный потенциал населения, – поэтому решение проблемы откладывается на неопределенное будущее. В результате никто даже не скажет точно, сколько людей проживает сейчас на территории Украины – просто боятся подсчитать.

"Если говорить о демографии, то тут Украина – абсолютный "рекордсмен" в Европе, потому что в 1991 году украинцев было в стране около 52 миллионов, а теперь, по разным оценкам, от 35 до 40 миллионов. Уехали, умерли? Произошла колоссальная депопуляция. Получается, что исчезли миллионы. Такой ситуации нет ни у одной из стран-соседей, там совсем другие пропорции уехавших или умерших", – заявил по поводу политический эксперт Алексей Якубин.

Но если в Украине по поводу ускоренного бегства соотечественников бьют тревогу, то в европейских странах это явление только приветствуют.

Например, уже скоро должен был быть запущен польский проект «Партнерство и трудоустройство», пропагандирующий Польшу среди украинцев, как выгодную для работы страну.

А с 2019 года, как предвещают эксперты, уже и Германия активно включится в борьбу за украинские руки и мозги. А там зарплата в 2-3 раза выше польской. По информации Воскобойника, 23% украинцев желают работать в Германии, 22% – в Польше, в США – 9%, а в России – 6%.

КСТАТИ

В украинском парламенте может появиться "Партия заробитчан". Об этом заявил директор аналитического центра «Политика» Николай Давидюк. По его словам, электорально запрос на такую силу уже существует.

"Это отдельная социальная группа, имеющая свои интересы и необходимое количество голосов. Это реально миллионы людей", – подчеркнул эксперт.

хіба-що аматорами літнього віку в холонних клубах і будинках культури. Щоб з'явилася змога «...везти в Італію не спалетті, а своє...» (за словами блискучого диригента В.Василенка).

Це потребує не стільки додаткових витрат, як уваги влади, розуміння її представниками ролі культури в житті країни і суспільства.

13.Виборчі кампанії. Шлях до перемін.

Викладені тут думки і бачення перспективи загалом збігаються з потребами більшості людей. Вони хочуть правди і справедливості. Це настрої, які може задовольняти лише ліва, лівоцентристська політика, яка можлива з потужною участю соціалістів у владі.

Як передбачається це забезпечити?

Слід добитися об'єднання ідеологічно близьких нам партій. Мова не йде про блокування чи злиття партій, тим більше, що їх декілька: СПУ (голова М.Садовий) не зареєстрована; СПУ з І.Кивою – зареєстрована дивним чином, їй дісталися наші первинні установчі документи. Партія «Соціалісти» на чолі з Л.Кожарою. В організаціях цих партій (де більше, де менше) є люди, що недавно були однопартійцями.

Щоб не витратити час і енергію на процедурні моменти, треба об'єднати однодумців спільною участю в підготовці і проведенні виборів, де суб'єктом кампанії буде наша партія, представники згаданих тут організацій долучаються до виборів як кандидати, довірені особи, члени виборчих комісій, агітатори, спостерігачі.

Участь у виборах президента буде своєрідним екзаменом для наших учасників кампанії. Округи, де краще спрацює актив, матимуть переваги при делегуванні кандидатур у списки на парламентських і місцевих виборах. Критерії відбору залежатимуть, звичайно, від змісту виборчого закону, їх – критерії – буде погоджено шляхом консультацій.

Ми – не «фінансова» партія. Бути приваблюючою для виборців, прорвати існуючу інформаційну блокаду буде легше, маючи на посаду президента і в наступних виборчих списках кандидатів, не зв'язаних з нинішньою так званою «політичною елітою». При потребі (також залежно від норм виборчого закону і ходу кампанії) зможемо наперед пропонувати своїх представників на ті посади в парламенті, уряді, місцевих органах влади, з якими вони успішно справляться, реалізуючи нашу програму, викладену вище бачення перетворень, які потрібні Україні.

Наші підходи при формуванні списків озвучені рішеннями Політради. Кандидати, як правило, мають бути людьми до 50-річного віку, з хорошою загальною і професійною підготовкою, досвідом практичної роботи, громадські активісти. Кандидати, як правило, повинні проживати в своїх округах, бути патріотами і України, і громад, яких вони представлятимуть. Вони мають бути переконані в необхідності:

- майнової люстрації всіх представників влади;
- щорічних вотумів довіри депутатам, представникам виконавчої влади, прокурорам і суддям.

Останнє на перший погляд здається обтяжливою і затратною справою. Але наслідком вотумів довіри стане зміна суспільних настроїв, зростання громадсько-політичної активності людей, збереження для будівництва оновленої країни величезних ресурсів, що сьогодні втрачаються через корупцію.

Під час кампаній ми не будемо критикувати владу та конкурентів, тим більше, не займатимемось «чорним піаром». Люди уже дали їм оцінку. Наше завдання, – пояснити виборцям, переконати їх у тому, що намічене нами і здійснюване при їхній підтримці, – єдина умова збереження України, умова її швидкого прогресивного розвитку.

* При ухваленні Конституції ця стаття 17 разів (!) ставилася мною на обговорення і голосування.

НОВЫЙ ПОВОРОТ

ПОВЫШЕНИЕ ЦЕН НА ГАЗ – ЭТО ЦАРСКИЙ ПОДАРОК ДЛЯ ЮЛИИ ТИМОШЕНКО

Александр Полуянов

Без сомнения, на сегодняшний день самой обсуждаемой темой в Украине является повышение цен на газ. Эксперты, журналисты, политики и простые люди высказывают кучу всевозможных мнений и версий по поводу происходящего, но мы в данном случае обратим внимание на политическую сторону этого дела: как повышение тарифов повлияет на течение избирательной кампании? И не останется ли народ опять в дураках?

ПОЛИТИЧЕСКИЕ ТРУПЫ. УЖЕ НИКТО НИКУДА НЕ ИДЕТ?

Когда на экранах Украины появилось озабоченное лицо премьер-министра, и Владимир Борисович начал рассказывать о повышении цен на газ для населения, его даже стало по-человечески жалко. Выглядел он просто ужасно, осунулся, глаза выкатились из орбит, он даже как будто почернел. Впрочем, его можно было понять.

Судите сами: всего полтора года назад (27 мая 2016 года), когда состоялось наиболее масштабное повышение цен на "голубое топливо", Гройсман публично поклялся: "все, это последнее в вашей жизни повышение".

И тут опять – надо объявлять о резком подорожании, да еще в начале отопительного сезона. Это значит, что за двушку в столице площадью семьдесят квадратных метров надо платить примерно сотню евро. И это еще без учета "эффекта домино". Ведь рост цен на газ включает цепную реакцию, когда цены автоматически поднимаются на все. Даже на обслуживание придомовой территории.

А тут еще, как назло, в октябре появились цены почти на все: хлеб, алкоголь, мясо, сало (!), сигареты, бензин, продукты питания. Тут любого нормального человека совесть замучает.

Но что-то подсказывает, что траурное выражение лица премьера, объявляющего о начале "непростых испытаний", объясняется вовсе не заботой о "маленьком украинце". Он чихать хотел на подобные мелочи. Он просто хоронил свою политическую карьеру. После зимы, проведенной с новыми тарифами, Гройсман становится "токсичным" для любого избирательного списка. Он уже стал олицетворением ценового апокалипсиса. Фактически после 19 октября он ходячий политический труп.

Догадываясь о взаимоотношениях среди наших "отцов нации", можно смело предположить, что так все и задумывалось: Порошенко свалит на своего премьера весь экономи-

ческий негатив, а сам останется в стороне – чистым и незапятнанным. У него же какие основные предвыборные лозунги? "Мова", "Вера" и "Армия". То есть, за исключением ВСУ, нематериальные ценности. За состояние "земных дел" отвечает Гройсман. А Петр Алексеевич выше этого – он выдвигает свою кандидатуру в качестве главкома и верховного патриарха нации. Поэтому и о повышении цен на газ было объявлено после бурной информационной кампании по поводу возвращения Украины в лоно "истинного православия".

Но что-то пошло не так, как предполагал Порошенко. Видимо, лечение голодом, высокими тарифами и прочими трудностями – отрезвляюще действует на электорат. Сеть буквально разрывает от негативных комментариев, и даже отъявленные порохоботы признают, что повышение цен на газ нивелирует "томосовую перемогу". Томос на хлеб не намажешь.

Украинские политологи уже всерьез рассуждают о том, что в избирательной кампании Петра Алексеевича образовалась гигантская брешь. Заткнуть ее с помощью Гройсмана не удастся. А некоторые эксперты высказывают предположения, что Порошенко уже и не собирается побеждать на грядущих выборах. По их мнению, он максимально выжмет все выгоды из своего положения, закрутит гайки через новые тарифы и законы, а потом сбежит за границу.

ОБМЕН УДАРАМИ

Первой ситуацию оценила Юлия Тимошенко. Надо сказать, что до последнего времени

она проводила весьма абстрактную и какую-то невразумительную предвыборную кампанию, основанную на малопонятной для рядового избирателя "Новой экономической программе". Но тут она с ходу "просекла тему", обвинив в повышении цен на газ не МВФ, и не лично Гройсмана, а самого Порошенко. Уже на следующий день после заявления премьера

**ОДНИМ ИЗ ТРЕБОВАНИЙ МАЙДАНА, КОТОРОЕ БЫЛО
ОЗВУЧЕНО ИЗ УСТ АРСЕНИЯ ЯЦЕНЮКА 17 ДЕКАБРЯ
2013 ГОДА, БЫЛО ИМЕННО СНИЖЕНИЕ ЦЕНЫ НА ГАЗ,
КОТОРЫЙ ТОГДА СТОИЛ 93 КОПЕЙКИ (!!!) ЗА КУБОМЕТР**

(20 октября), Юлия Тимошенко выступила с видеообращением к народу Украины, в котором заявила: правительство страны подняло цену на газ по команде президента Порошенко. И пообещала снизить тарифы как минимум вдвое, если станет во главе страны.

"Президент Порошенко дал команду поднять цену на газ на 23,5%. Это почти еще на четверть. И это решение Порошенко было выполнено. Это означает, что в новый отопительный сезон цена на газ и тарифы на тепло будут на 23,5% выше... Когда эта власть во главе с президентом будет устранена путем демократических выборов, я гарантирую вам, что тарифы на газ и на тепло будут минимум вдвое уменьшены. А может, еще и в два с половиной раза", – заявила Тимошенко.

Стоит ли говорить, что эти слова пролились долгожданным лучом надежды на души украин-

цев, измученных бесконечной борьбой за выживание.

Она также призвала "президента-олигарха" отменить "геноцидное газовое решение", которое "толкнет абсолютное большинство украинцев в нищету". А окружение Порошенко обвинила в том, что оно "разобрато лучшие газовые месторождения Украины и за оставшиеся до завершения власти месяцы хочет положить на свои оффшорные счета миллиарды".

Можно смело предполагать, что теперь "тарифная" тема станет главным и универсальным козырем ее избирательной кампании, которым она будет бить любые "карты" ее главного конкурента – Порошенко.

Правда, Петр Алексеевич тоже не лыком шит – он все-таки по-

чиваться за безответственные решения предыдущих украинских руководителей.

УРОКИ ИСТОРИИ

Но если это последнее высказывание президента еще как-то соответствует действительности, то все остальные заявления гаранта и его приспешников не выдерживают никакой критики.

Так, тот же Порошенко во время встречи со Счетной палатой Украины заверил, что цена на газ снижаться не будет – а в противном случае мы снова попадем в российскую кабалу. Об этом говорится на официальном сайте президента Украины:

"Послушайте сегодня обещания популистов удешевить газ в два, в три, в четыре, некоторые говорят – в шесть раз снизить цену. Это можно сделать только путем возвращения в российскую газовую кабалу... Едва выбрались из этой кабалы, и сейчас опять пытаются туда вернуть. Развернуть страну в так называемый „русский мир“ я не позволю при любых обстоятельствах. Советую меньше слушать сладкие голоса псевдозащитников. Почему? Потому что меда в них много, правды – мало, или, может, и вовсе нет", – сказал Петр Алексеевич.

Что ж, это вполне в духе гаранта: любые злодеяния против собственного народа сваливать на Россию, а если кто-то не согласен с грабительской политической властью – тот "агент Путина" и "рука Кремля".

Свои "5 копеек" вставил и великий мыслитель современности Андрей Парубий. Он отметил, что на пути к могучей, богатой и современной Украине, где украинцы "будут жить достойно, свободно и в безопасности", необходимо принимать ответственные государственные решения.

"Иногда эти решения не являются и не могут быть популярными. Но настоящие руководители-государственники, ясно осознавая потерю личной популярности, когда это необходимо, их принимают", – добавил он.

Председатель ВР считает, что большая проблема Украины в том, что популисты прошлого завели страну в очень тяжелые экономические обстоятельства, и современные руководители государства в этих стесненных условиях вынуждены проводить жесткие экономические реформы.

"Такие же, порой шоковые, реформы на своем пути в развитую Европу осуществляли и в Польше, и в Чехии, и в Словакии, и в Венгрии, после развала Советского Союза. Мы знаем, какой сейчас уровень жизни в этих странах", – подчеркнул Парубий.

При этом глава украинского парламента убежден, что система субсидий, разработанная правительством, предоставит реальную экономическую защиту каждой украинской семье, которая в этом нуждается.

Честно говоря, подобную чушь даже комментировать не хочется. В отличие от предыдущего персонажа, глава компании "Нафтогаз Украины" Андрей Кобелев вроде бы не имеет справки о легкой степени умственной отсталости (по крайней мере,

пробовал огрызаться. Собравшись с мыслями, (23 октября) он последовал излюбленному принципу нынешней власти ("сам дурак") – обвинив в подорожании газа... саму Юлию. А именно: Украина обязалась уравнивать цены импортного газа и газа украинской добычи еще в период премьерства Юлии Тимошенко.

"Не лишним будет напомнить, что обязательства уравнивать внутренние цены на газ с ценой импортного газа Украина взяла (Тимошенко, ред.), когда Гройсман еще был мэром Винницы. Соответствующий меморандум с МВФ был подписан 31 октября 2008 г. Фонд тогда возглавлял Доминик Стросс-Канн, а кто в то время был премьер-министром Украины – очень легко взглянуть в Википедию", – сказал президент. И это чистая правда.

По словам президента, сейчас украинцам приходится распла-

Ситуація сьогодні – набагато гірша ніж була за часів Януковича

нам об этом ничего не известно). Однако и он – то ли по причине беспросветной тупости, то ли из-за своего запредельного цинизма – заверил украинцев в том, что даже после повышения цен на газ, стоимость голубого топлива для жителей страны будет ниже, чем в странах ЕС.

Действительно, на фоне цен в любой европейской стране украинские цены будут казаться весьма низкими. В то же время в странах Европы гораздо выше заработная плата. По последним данным, среднестатистический житель Польши зарабатывает примерно \$1000, не говоря уже о гражданах Люксембурга (\$5,7 тыс.), Дании (\$5,1 тыс.) или Ирландии (\$4,6 тыс.) и т.д. В Украине же этот показатель даже по официальным данным Госстата составляет около \$300, а в реальности – порядка \$150-200.

Повторять подобные глупости уже не хочется. Хочется всех этих (и им подобных) деятелей вернуть к событиям пятилетней давности, когда в стране набирал силу Майдан. И одним из его требований, которое было озвучено из уст Арсенія Яценюка 17 декабря 2013 года, было именно снижение цены на газ, который тогда стоил 93 копейки (!!!) за кубометр. Тогда Яценюк от имени Майдана призвал власть и конкретно Януковича снизить тарифы на 30%.

Вот сообщение "Интерфакс-Украина" от 17 декабря 2013 года: "Участники Народного вече в центре Киева приняли решение требовать от власти снижения на 30% всех тарифов для населения, в связи с получением от России скидки на газ для Украины.

"Виктор Янукович, если цена на газ на 30% снижена, мы требуем, чтобы на 30% были снижены все тарифы в Украине в связи с уменьшением цены на газ", - заявил лидер фракции "Батьківщина" Арсеній Яценюк на митинге, поставив на голосование протестующих поддержать такое требование.

По информации агентства, участники вече поддержали такое предложение.

Как сообщалось, "Газпром" и "Нафтогаз" подписали дополнение, которое дает возможность «Газпрому», что он и намерен делать, - продавать в Украину газ по цене 268,5 долларов за тысячу кубов" (конец сообщения).

Напомним, что после того как Яценюк стал премьер-министром, а также при его преемнике на этом посту Гройсмане, тарифы на услуги ЖКХ в Украине регулярно росли – как одно из условий продолжения сотрудничества с МВФ.

В итоге с тех пор цены на тепло выросли более чем на 1000%, а цены на газ – на 960%.

Обратим внимание читателя на еще один нюанс: сегодня уже многие позабыли, что в те недалекие времена Арсеній Яценюк был учеником и верным соратником Юлии Тимошенко, которая в то время как раз отбывала срок в Качановской колонии. Напомним и то, что ее туда упек Виктор Янукович за газовые махинации. Не наводит на размышления?

Подводя итог, можно сказать: и Порошенко, и Тимошенко вместе со своими командами – это по сути конкурирующие банды, которые борются за право грабить народ.

ЗА ЩО БОРОЛИСЬ?

Зараз ситуація в Україні набагато гірша, ніж за часів Януковича. Про це заявила бивша активістка Майдану народний депутат Ольга Богомолець. Дане прозріння заслуговує того, щоб його привести повністю.

РЕВОЛЮЦІЯ НАРОДИЛА МОНСТРА

За роки після революції, плодами якої ми вчергове не зуміли скористатися, в Україні народилося нове страшне явище.

Згідно останнього рейтингу, складеного інвестиційною компанією Dragon Capital спільно з журналом "Новое время", статки 100 найбагатших людей України за останній рік зростали у 12 разів швидше ніж ВВП країни. Загалом сто олігархів сконцентрували у своїх руках 37,5 млрд доларів, що становить половину державного боргу України.

Паралельно з блискавичним збагаченням купки обраних, українці стрімко біднішають. В цьому році МВФ визнав Україну найбіднішою країною Європи, яка з показником ВВП на душу населення у 2656 доларів опустилася у рейтингу нижче Молдови.

Незадовільний стан економіки, війна, підвищення тарифів та інфляція – перетворюють українців на жебраків, а тим часом наближені до режиму олігархи казково збагачуються.

Ситуація сьогодні – набагато гірша ніж була за часів Януковича. Тоді всі чітко знали – є злочинний режим і є демократична опозиція, яка має моральне право вимагати дотримання прав людей, висувати економічні, соціальні та політичні вимоги до влади. І в той час моральна сила була на боці людей – з ними намагалися рахуватися, їх боялися.

Сьогодні олігархи стали найзапеклішими "патріотами". І тепер під гаслом реформ, патріотизму, та під українськими прапорами вони безкарно розграбовують країну та знищують будь-який спротив їхній потворній системі.

Немає більше демократичної опозиції, яка могла б висувати соціальні, економічні та політичні вимоги до влади, бо олігархи зайняли цю нішу, спотворивши та дискредитувавши наші цінності, з якими українці стояли та вмирили на Майдані.

Відавши владу після революції політикам, ми дозволили їм створити нового монстра – ще більш хитрого, винахідливого та жорстокого. Сьогодні влада узурпувала монополію на патріотизм, і кожного, хто має сміливість виступити проти розграбунку країни – вона запише у національні зрадники.

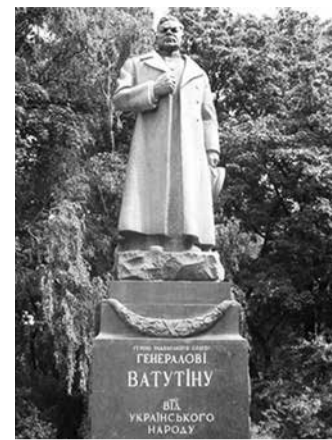
Відсторонити їх від влади цього разу буде набагато важче. Режим Януковича тримався лише на кийках та автоматах "Беркуту", але сьогодні олігархи порозумнішали, поставивши собі на службу ще й ідеологію.

Проте за мотлохом слів про реформи треба дивитися на результати. А результат їхніх реформ один: повний крах соціальної політики, знищення залишків справедливості в країні, суцільне зuboжіння населення, а на цьому тлі – прискорене збагачення купки наближених до влади олігархів.

Незабаром у нас з'явиться шанс щось змінити у державі, і ми не маємо права цей шанс прогавити. Або ми їх відсторонимо від влади, або вони нас – від життя...

ПАМ'ЯТЬ

В Києві, над синім і привільним Дніпром височить пам'ятник генералу армії М.Ф. Ватутіну. Полководець нібито спостерігає з дніпровських круч за ходом битви. Таким він залишився в пам'яті тих, хто шанує героїв Великої Вітчизняної війни - людиною простою, скромною, самовідданою.

Проїшов час. Звільнена Україна розквітла, стала однією з розвинутих країн.

Однак, завдяки зміні устрою, змінилась економіка, ідеологія, пам'ять. Націоналістам не до вподоби пам'ятники радянської доби. Спочатку вони потай руйнували їх. Але з прийняттям закону про декомунізацію - стали піднімати в цьому діючу владу. Так, 14 жовтня цього року «активісти» М. Кохановського вирішили зруйнувати пам'ятники «арсенальцям», під їх «дію» підпав і пам'ятник М. Ватутіну. Нахабству цих панів не було меж. 30 активістів вирішили в цей святий день знищити пам'ятники у столиці України. Їм закортіло позбавити з пам'ятників букви та символи. Однак, дякуючи поліції, їм ця акція не вдалася.

Треба нагадати, що М.Ф. Ватутін – велика людина, визволитель України від фашистської навали, загинув від бандерівської кулі.

Те що не вдалось зробити фашистам, зробили їхні підлі наймити – бандерівці-націоналісти.

І ось їх нащадки, більш ніж через 70 років, вирішили повоювати з пам'ятником видатному полководцю. Підступ-

ність, як і в роки війни, стала тактикою новітніх активістів.

Напередодні 20-річчя Великої Перемоги радянського народу над фашистською Німеччиною Президія Верховної Ради СРСР нагородила по смертно золоту Зіркою Героя Радянського Союзу генерала армії М.Ф. Ватутіна. Кияни, ветерани Великої Вітчизняної війни зустріли цю новину з розумінням. Недарма гасло «Ніхто не забутий, ніщо не забуто», звучить як гасло пам'яті вдячних потомків тих хто віддав своє життя за свободу і незалежність України.

Однак, новітнім «активістам» це не подобається. Вони продовжують війну з пам'ятниками героїв Великої Вітчизняної. Їм в усьому бачиться то рука Москви, то ненависть до всього «совецького». Але ж їх не більшість в Україні.

... В Маріїнському парку височить монумент генералу армії М.Ф. Ватутіну, звідси, з кургану, добре видно шляхи-дороги, по яких талановитий генерал вів радянські війська у переможний наступ і по яких має йти Україна після виборів 2019 року. Сподіваюсь!

Г. Савосін – син ветерана ВВВ, який звільняє Київ

Для "любих українців" – 8 550!

Волом зайця не здогониш. (прислів'я)

У п'ятницю 19 жовтня на екстремному засіданні Уряду було прийнято рішення підвищити тарифи на газ для населення на 23,5%. Пан Гройсман виправдовувався, що ціна піднята лише 23,5%, а не на 60. Майже все літо Уряд повідомляв населення про це саме підвищення через ЗМІ, всіляко переконуючи українців про цю необхідність, іноді заспокоюючи пропозиціями щодо боротьби з МВФ.

Транш Уряд отримає. Багаті стануть багатшими, а «любий народ» - ще біднішим.

Дивно, але це факт, вдень на черговому засіданні ВР Бюджет-2019 був розглянутий в першому читанні, а ввечері... Уряд розглядає та затверджує на екстремному засіданні нову ціну за газ! Тобто бюджет, його проект буде розбалансований. Використову-

ється все: і те, що рішення приймається напередодні вихідних, і те, що в суспільство закинуте і широко обговорюється церковне питання, повідомлення про викриття російських шпигунів... І все це заради того, щоб якось відволікти люд від ганебного рішення.

Виникає питання: чи є у нас в Україні влада, яка турбується про народ? Немає! Конституція стверджує – джерелом влади є народ. Однак всі останні роки доводять зворотне. Джерелом влади є олігархія і діюча влада під її керівництвом.

Ось чому народ потрібен владі лише на виборах! А сьогодні: газ по 8550 гривень!

Майже 5 років вони дурили людей своїми обіцянками і нічого не робили щоб збільшити видобуток українського газу. Балаканина і брехня стали діями цієї майданової влади.

Але і сьогодні можна було не збільшувати тариф. Як доводить аналіз, сьогоднішнього дешевого газу достатньо для використання його громадянами України (приблизно 20 млрд. куб.) і частина залишиться для використання в промисловості.

З іншого боку, той же МВФ визнав Україну найбіднішою країною Європи. Хіба це не аргументи для Уряду, щоб не підвищувати ціну? Це можливо при бажанні домовлятися і при посиленні боротьби з корупцією. Більше того, як доводять аргументи спеціалістів, субсидій не вистачить всім щоб погасити підвищення тарифів. Як би не наказував П. Порошенко, розрахунки і стан бюджету доводять це! В минулому опалювальному сезоні заборгованість складала понад 14 млрд. грн. Ось чому «спеціалісти» почали переглядати принципи надання субсидій.

Допрацювались до того, що як в анекдоті: «Пенсіонерам, котрі у роті мають золоті зуби, субсидія нараховуватись не буде.» Сьогодні вже чуєш нові обіцянки Гройсмана: ціна на газ в цьому опалювальному сезоні підвищуватись не буде. А далі?

Ось таке «життя по новому» за Президентом, який хоче знов опинитись на чолі держави. Невже їм вдасться в черговий раз надурити виборців? Люди, думаймо! Чому ми живемо гірше всіх у світі? Чи не тому, що повірили балачкам про європейські зарплати і пенсії з вуст Яценюків і Ко?

Може досить вірити нинішнім «спеціалістам» по забезпеченню власного добробуту. Насправді чотири з половиною роки вони знищували економіку і розвалювали країну за допомогою реформ, які надиктували пани з МВФ, а Порошенко називав не інакше як «фантастичними», «унікальними» і «нечуваними».

Головний комерційний директор НАК «Нафтогаз» Ю. Вітренко відправив з рахунку Ощадбанку на рахунок дружини в Ліхтенштейн 1 млн. 900 тис. євро і 2 млн. 900 тис. доларів. А ось Голова цього НАКУ А. Коболев, отримавши 207 млн. грн. за «перемогу» у Стокгольмському арбітражі, відправив цю суму в доларах в США як «допомогу матері». Панове, а може їх треба перерахувати на рахунки громадян і пенсіонерів. Ні! Вони вважають що розумніші за державу.

Ось так кому – плоди, а з кого три шкіри! «Слава Україні! - Слава героям!», які мовчки ковтають знущання над ними.

Днями з'ясовано, вказівку про підвищення дав П. Порошенко з метою покращення взаємовідносин із МВФ. Така любов Президента до «любих українців».

П. Проскурівський, м.Хмельницький

НА ДНІ

ЩЕ "ПЕРЕМОГА": УКРАЇНА ОПИНИЛАСЯ У ХВОСТІ РЕЙТИНГУ БАГАТСТВА НАСЕЛЕННЯ

Олександр Полуянов

Майже щодня приносить нам все нові й нові докази того, в яку глибоку поруху ведуть нас "європейські реформатори" на чолі з президентом Порошенком. І якщо ще нещодавно експерти та політики тільки попереджали про те, що Україна може виявитися на периферії світового розвитку, то зараз залишається лише з гіркою констатувати: ми вже на цій периферії, і це факт, що відбувся. Втім, судить самі.

МОВОЮ ЦИФР

Україна займає 123-є місце у світі зі 140 країн по рівню особистого багатства громадян. За станом на середину 2018 року цей показник складав 1563 американських доларів на одного дорослого жителя. Такі дані містяться в звіті Global Wealth Report (про добробут у світі), який щорічно готують аналітики швейцарської фінансової компанії Credit Suisse.

Як пояснили фахівці, подібні показники розраховуються виходячи з банківських депозитів та нефінансових активів населення (нерухомості). Іншими словами, в 1563 долари, які є "багатством" середньостатистичного українця, включені квартири, які були отримані ще при СРСР безкоштовно від держави, дачні ділянки (за символічну ціну), а також земельні паї. Якщо всі ці подарунки від держави не враховувати, то чистих грошей залишиться в рази менше. Так, за наявними даними, середньостатистичний депозит фізичної особи в Україні не перевищує 10 тисяч гривень (це близько \$350), та і їх мають далеко не всі.

Можливо, когось це втішить, але в цьому рейтингу нам вдалося обігнати Таджикистан (\$1364), Замбію (\$1197), Сирію (\$1190) та Мали (\$1094).

"Згори" найближчими сусідами України в цьому рейтингу виявилися Непал (\$2054), Камерун (\$2282), Кенія (\$2306), Бангладеш (\$2332) та Лесото (\$2640).

Найбагатшою країною світу визнали Швейцарію, де на одного дорослого жителя доводиться більше 530 тисяч доларів США. На другому місці Австралія (411 тисяч), а "бронза" у США (404 тисячі). У десятку з найбагатшим населенням також входять Бельгія, Норвегія, Нова Зеландія, Канада, Данія, Сінгапур і Франція.

Беремо інший рейтинг - від "всенародно улюбленого" МВФ. Згідно з щорічним звітом цієї організації, Україна виявилася найбіднішою державою Європи - в 2017 році ВВП на душу населення в нашій державі навіть нижчий, ніж

у Молдові. За підрахунками експертів фонду, в Україні ВВП на душу населення складає \$2660, в Молдові цей показник - \$2690. До речі, ще 10 років тому (у 2008 році) в Україні ВВП на душу населення складав 3891 долар, а в Молдові - близько 1700 доларів.

Для порівняння: у Білорусі ВВП на душу населення - \$5730 (майже в 2,2 рази вище, ніж в Україні), в Росії - \$10960 (перевищує більш ніж в 4 рази).

Якщо говорити про загальносвітовий рейтинг, то тут нас випереджають не лише Молдова, але і Бутан, Філіппіни і навіть... Гондурас.

Від себе додамо, що таких "видатних" показників Україна досягла в тісній співпраці та під чуйним керівництвом цього ж самого МВФ.

А ось ще один рейтинг: британська консалтингова компанія IHS Markit опублікувала дослідження про стійкість економіки різних держав. "Розірвана в клапті" російська економіка опинилася в лідерах, обігнавши США і трохи поступившись Китаю. А от сусіди України по рейтингу - є відсталі африканські країни, такі як Нігер, Ефіопія і Сьєрра-Леоне.

Згідно з даними ООН, на Україні за межею бідності живе 60% населення. При цьому в Організації об'єднаних націй вважають, що нині на Україні голодують більше 3 млн мешканців. У найскрутнішому становищі знаходяться пенсіонери. Середня зарплата в Україні впала в 2017 році до 267 доларів в 408 році.

Окрім людей похилого віку, до групи ризику опиняться за межею бідності сім'ї, що мають дітей, багатодітні сім'ї, сім'ї з подвійним навантаженням - де є діти та безробітні. На разі в нашій державі бідного населення в три рази більше, ніж в 2013 році.

За даними аудиту Nielsen, в результаті постійного зростання цін на продукти харчування 40% громадян купують лише найнеобхідніші товари, а ще 37%

шукають товари за зниженими або спеціальними цінами.

Нарешті, у світовому рейтингу щастя Україна зайняла 138-е місце, що надає їй право називатися однією з найнещасніших країн на планеті. Для порівняння: в 2013 році Україна в рейтингу щастя займала 87-е місце.

Усі ці рейтинги і є найбільш яскравою і об'єктивною характеристикою правління "європейських демократів" на чолі Порошенка.

ДОКОТИЛИСЯ ДО ТАКОГО ЖИТТЯ

Як нас вчить народна мудрість і християнська етика, бідність - не вада. Проте коли на межі виживання перебувають більшість населення країни, яка об'єктивно має хороший економічний потенціал, - це примушує міцно замислитися навіть не в компетентності та професійній придатності влади цієї країни, а в її елементарній чесності.

Так, провідний науковий співробітник Інституту демографії і соціальних досліджень імені М.В. Птухи НАН Лідія Ткаченко вважає, що причина нашої бідності полягає в тому, що "у нас державність і владу використовують для вирішення особистих проблем". Якщо говорити менш дипломатично, то у владу в нас йдуть виключно для того, щоб красти і розкрадати.

І що б там не говорили владні чиновники та їх продажні пропагандистипорохоботи, нинішні економічні показники України незрівняно гірші, ніж аналогічні показники часів Ющенка або Януковича. Починаючи з 2014 року, українська економіка знаходиться в самому глибокому занепаді, ростуть ціни і тарифи ЖКГ, а зарплати і пенсії залишаються на низькому рівні. Збільшується і зовнішній борг держави: за п'ять років відношення держборгу до ВВП збільшилося майже удвічі: з 36,6% до 71,8%.

Згідно з прогнозами МВФ, до 2023 року ВВП на душу населення в Україні може досягти \$4200 - хоча ще в 2013 році цей показник вже складав майже \$4000. Тобто, в 2023-му країна зможе лише частково перевищити домайданий рівень. По суті, для нашої держави це десять втрачених років.

Україна не лише загрузла у боргах, вона задихається під тягарем взятих на себе непосильних зобов'язань. Але влада продовжує "партнерську співпрацю" з МВФ, знищуючи економіку, прирікаючи українців на убогість, зраджуючи національні інтереси.

Незважаючи на всі ці "досягнення", на заході не втомлюються звеличувати українські "реформи".

"Ми бачимо, що ви вийшли на правильний шлях", - так оцінив антисоціально українську пенсійну реформу глава місії МВФ в Україні Рон ван Роден.

"Останні чотири роки продемонстрували, що Україна рухається в правильному напрямі", - заявив представник МВФ в Україні Йоста Люнгман.

А з нагоди прийняття убивчої для народу медичної реформи посольство США в Україні навіть виступило з офіційним поздоровленням.

І це при тому, що вітчизняні та іноземні експерти констатують катастрофічний стан української економіки. Так, директор Всесвітнього банку у справах України, Білорусі і Молдови Сату Кахконен заявив, що якщо економіка країни продовжить зростати нинішніми темпами, то, щоб наздогнати, наприклад, Польщу, Україні знадобиться 100 років.

Заради отримання кредитів МВФ офіційний Київ вже відпустив гривню у вільне плавання, обваливши її курс більш ніж в три рази, провів скорочення бюджетників та держслужбовців, підняв ціни на газ і понизив норми його споживання.

А 19 жовтня Кабмін прийняв черго-

В ТЕМУ

БУГАЙ-ПРИВАТИЗАТОР

*Один Бугай, глава більшого стада,
Имея силу, власть и верных слуг,
Приватизнул, обтяпав всё как надо,
Доселе обций травянистый луг.*

*Приватизнул - и стал законным паном:
Одних пускал пастись, других - долой,
Тех клевером кормил, а тех - бурьяном,
И плату начал брать за водопой.*

*Заволновались Козы и Коровы:
- Да что же он? Да как же это так?
- На шкуродёрню шлёт совсем здоровых!
- И молоко скупает за пятак!*

*Мычит и беспокоится скотина,
Уже обидида льётся через край,
Но ... выборы в ту пору подкатали,
И сразу изменился наш Бугай.*

*Всех угощал с восхода до захода,
Махал хвостом, лизал Бурёнкам шерсть,
И - вот уж травоядная порода! -
Простили всё. Забыли всё как есть.*

*И, словно несмышлёные телята,
Уже судачит стадо горячо:
- Конечно, есть другие кандидаты,
Но нет у них ни пастбищ, ни ручьёв.*

*А наш богат и может очень многое,
Начальство его жалует безрогое,
Он стал добрей, он щедро обещает,
Авось, и правда, стаду полегчает...*

*Так где ж мораль? Мораль уже готова:
Коль хочешь ты собачьего житья -
Поверь панам,
Беги на полищестого -
И голосуй опять за Бугая.*

А. Ковтун,
г. Запорозьє

ве антинародне рішення, підвищивши ціну на газ на 23,5%. Таким чином, зусиллями Яценюка-Гройсмана газові тарифи для українців виросли в порівнянні з 2013 роком в цілому в 11,8 рази!

Але і це не межа. Вже наступного року уряд буде вимушений знову піднімати ціну на газ. За підрахунками експертів, до 14 тис. грн за 1 тис. кубометрів. Як того вимагають лихварі з МВФ.

До усього цього варто додати, що Україна як держава не лише перестала забезпечувати верховенство права, охорону правопорядку, гідний рівень життя громадян і консолідацію суспільства. Нинішня влада довела Україну до того, що вона взагалі втратила основні ознаки держави - такі як суверенітет, незалежність і монополію на насильство. Україна сьогодні - це беззаконня і корупція, зростання злочинності, залежність від кредитів МВФ і політики Заходу, втрата територій і населення, війна, розкол і ненависть в суспільстві.

Після всіх цих повідомлень виникає тільки одне питання: як перекопати українця не від'їжджати за кордон, і чесно платити податки в країні, якщо держава примушує його не лише оплачувати освіту, охорону здоров'я, житло, комунальні послуги, військовий збір, але ще і накопичувати на власну пенсію? Більше того, "маленький українець" повинен ще утримувати всіх цих міністрів, депутатів, губернаторів, мерів, прокурорів, СБУ, НАБУ, інших дармоїдів.

При цьому уряд України закладає до бюджету на місяць 1435 грн для пенсіонера, 1559 грн - для дитини до 6 років, 1944 грн - для дитини до 18 років, мізерні соціальні виплати для багатодітних сімей та самотніх матерів. Зате для керівників НАБУ і "Нафтогазу" - відповідно до 160 000 і 2 000 000 гривень на місяць.

Це і є досягнення Майдану?

НА ЗАМЕТКУ

ГОЛЬ НА ВЫДУМКУ ХИТРА!

КАК ОБОГРЕТЬ ПОМЕЩЕНИЕ БЕЗ ЗАТРАТ

Наступили холода и нужно будет отапливать свои жилища. Мы подготовили для вас отличный метод, который позволяет быстро создать тепло в доме без лишних затрат. Попробуйте!

Список материалов: 2 глиняных горшка; 1 длинный болт; 2 гайки; 3 шайбы; 3 кирпича; свечи (или спиртовая горелка); тарелка.

И так, приступим: 1. Сначала про-

сверли отверстие в горшке. Вставь болт с шайбой в него.

2. Надень шайбу на болт. Закрути гайку. Сверху прикрепи еще одну шайбу.

3. Вставь внутрь горшка еще один

горшок меньшего размера. Зафиксируй его шайбой и гайкой.

4. Зажги свечи. Установи их на тарелку между кирпичами.

5. Поставь горшки вверх тормашками на кирпичи и подожди немного. Скоро будет тепло!

Температура горшков снаружи может достигать 65–70 °С, а внутри даже более 250 °С.

«Включи» такой обогреватель и через пару часов в помещении станет тепло.

Теперь тебе не понадобятся дорогостоящие обогреватели. Воспользуйся этим гениальным методом, а также поделись идеей с друзьями!

БАБУШКИНА АПТЕКА

Ребенок: укрепляем иммунитет

Эхинацея. Залейте 1 ст. ложку сбора 250 мл. кипятка и оставьте на ночь настаиваться. Утром процедите и давайте ребенку за 30 минут до еды. Курс приема — 10 дней, после чего следует сделать перерыв.

Облепиховая смесь. 200 гр промытых ягод облепихи следует растереть с сахаром (2 ст. ложки). Полученный состав хранить в холодильнике, и давать ребенку по чайной ложке дважды в день.

Мёд и лук. Порежьте мелко лук (250 гр.) и варите его 2 часа на медленном огне с сахаром (200 гр.) и водой (0,5 л.). В остывшую луковую массу положить 1 ст. ложку мёда. Ребёнку давать по 1 ч.л. луково-медовой смеси 3 р. в день.

Клюква. Возьмите 0,5 кг. клюквы и разомните её. В получившуюся кашу добавьте 3 мелко нарезанных яблока, 1 ст. грецких орехов, 0,5 кг. сахара и 0,5 ст. воды. Поставить ингредиенты на огонь и варить на очень медленном огне, пока не начнёт кипеть. Охлаждённую смесь давать ребёнку 2 раза в день (утром и вечером) по 1 ч. ложке.

Шиповник. Отвар из измельченных плодов следует давать ребенку с началом осени. Рекомендованный курс составляет 2 месяца.

Витаминная смесь. Взятые в равных частях и пропущенные через мясорубку курага, чернослив, изюм, грецкие орехи, инжир смешать с двумя столовыми ложками мёда и соком половинки лимона. 3-4 чайные ложки вкусного лекарства в день укрепят здоровье ребенка.

КРОССВОРД

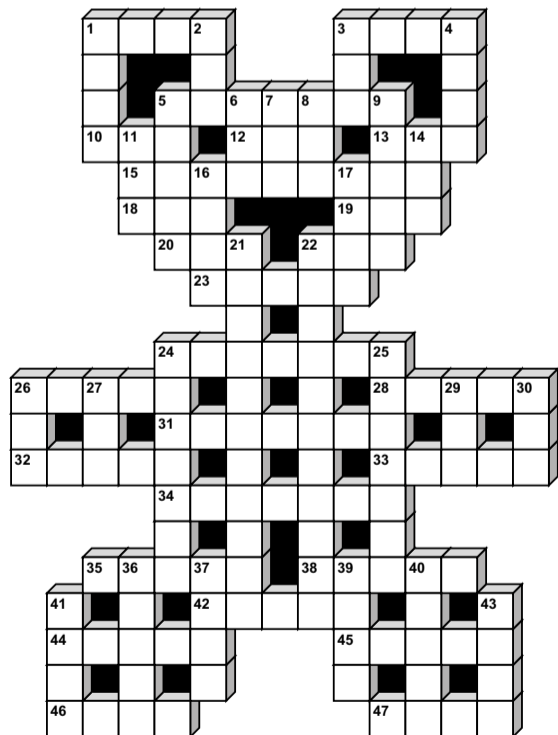
ВОПРОСЫ:

По горизонтали:

1. Пресмыкающееся, которое можно пригреть на груди. 3. «Канал» для дождевой воды. 5. Завсегда потасовок. 10. Пожилая женщина, которая на одной картине может сдать комнату в любом районе города. 12. Безобразный великан-людоед из сказок. 13. «Шанцевый» сподручник капитана Врунгеля. 15. Пестун грядок. 18. Судно для путешествия трёх мудрецов. 19. Жалаящая сладкожёлка. 20. Все мы ведём его от Адама с Евой. 22. Попугай, как ни читай. 23. Способ разгадки мировых тайн путём открытия новых загадок. 24. Светильник, освещающий образа. 26. Российская актриса, исполнившая роль Даши в фильме «Кубанские казаки». 28. Пластиковое валяние. 31. Хотя название этого злака и указывает на страну, откуда он появился, однако, у себя на родине он является дефицитом и ввозится туда из России и Украины. 32. Эта собака, хотя внешне и похожая на домашних, совсем не умеет лаять. 33. Дамский головной убор, призванный в армию. 34. «Папкина завязка». 35. Изобретатель радио. 38. Труженица службы знакомств позапрошлого века. 42. Играя в эту игру, император Нерон, случилось, ставил на один бросок 400 тысяч сестерциев. 44. Утеплитель для одежды. 45. Легендарный основатель династии, к которой принадлежал Иван Грозный. 46. Профессиональная награда российских кинематографистов. 47. Материал суового венка.

По вертикали:

1. Румянец на небе. 2. Подходящее место для оркестра. 3. Берёзовый напиток, который можно выпить в весеннем лесу. 4. Мыс Фонарь в Керченском проливе - самая восточная точка этого полуострова. 5. «Инопланетный

след» на нашем теле. 6. Лес, подходящий для маслят. 7. Политика кнута без пряника. 8. Уд в системе английских мер. 9. Юная космическая путешественница, придуманная Кирил Бульчевым. 11. Представитель древнего германского племени, от названия которого произошёл один из стилей архитектуры. 14. Автомобиль и река в России с одноимённым названием. 16. «Дырчатый» атмосферный газ. 17. «Шахта» кро-та. 21. Проживание на чужой счёт.

22. Домашний рыбовод. 24. Картинка, украшающая фирменные бланки. 25. Сердце южных штатов США. 26. Ярмарочная публика. 27. Большая деревянная кадка. 29. Крутой банкет из жизни русских царей. 30. Театральная серия. 36. Изготовитель линз. 37. Аварийный выход любовника. 39. «Поднимаем!» на языке стропальщиков. 40. Прямая линия, соединяющая две точки окружности. 41. Снопосушильня. 43. «Эх ты!» во взгляде.

НАША ДАЧА

Тёплые грядки

От обычных теплые грядки отличаются тем, что в их основу закладываются органические материалы, которые при разложении выделяют значительное количества тепла.

В средней полосе эти грядки идеальны для выращивания теплолюбивых культур, ранней зелени и даже рассады. Помимо тепла, в результате биохимических процессов образуются питательные вещества, необходимые растениям, что можно использовать для выращивания требовательных к плодородию растений: огурцов, кабачков, тыквы, томатов, перцев. Особенно хорошо на таких грядках удаётся выращивание капризных баклажанов.

Основной принцип создания теплой грядки состоит в том, что различные виды органических материалов укладываются послойно. Самый нижний слой служит дренажным. Этот слой обеспечивает доступ воздуха и отвод лишней воды, поэтому вниз укладывают пеньки, толстые ветки деревьев, грубые стебли растений. Вторым слоем, обычно, укладывают растительные и пищевые отходы, сорную растительность, опилки, щепу. Следующий слой — компост, перегной, отходы животноводства, которые разлагаясь, будут являться источником тепла. Далее идет слой плодородной почвы. Каждый слой нужно обязательно проливать водой и утрамбовывать.

Если грядка на даче готовится осенью, то ее лучше закрыть пленкой, укрывным материалом, чтобы избежать попадания туда семян сорняков.

Чтобы биохимические процессы проходили правильно, важно соблюдать следующие правила:

- не закладывать растительные остатки с признаками болезней;
 - для правильного воздухообмена дренажный слой должен быть обязательно;
 - грядку нужно поддерживать во влажном (но не сыром) состоянии.
- Теплые грядки можно устраивать и весной, и осенью. Осенью это делать практичнее: когда основные работы сделаны, можно не торопиться. Растительных остатков, которые нужны в большом количестве, много. К весне такие грядки будут уже готовы к использованию.

Вариантов теплых грядок бывает несколько. В зависимости от нюансов обустройства, они бывают заглубленные, приподнятые, или комбинированные.

ГОТОВИМ САМИ

БАНАНОВЫЙ САЛАТ

ИНГРЕДИЕНТЫ: 2 банана, 2 ч. л. лимонного сока, 100 г твердого сыра, 100 г ветчины, 50 г кедровых орешков, свежие листья петрушки, черный молотый перец — по вкусу, майонез или сметана — 1 ст. л.

ПРИГОТОВЛЕНИЕ: Нарежь бананы кружочками и сбрызни их лимонным соком, чтобы не потемнели. Натри сыр и ветчину на крупной терке. Мелко нарежь свежую петрушку, 1 ч. л. кедровых орешков раздай скалкой. Смешай бананы, сыр, ветчину, нарезанную петрушку, целые и раздавленные кедровые орешки. Поперчи по вкусу. По желанию заправь салат майонезом или сметаной. Можно украсить салат кусочками помидоров, половинками вареных перепелиных яиц и гранатовыми зернышками.

КАНАПЕ С СЕЛЬДЮ И ЯБЛОКАМИ

ИНГРЕДИЕНТЫ: 7 филе праной сельди, 300 мл сметаны, 1 ст. л. горчицы, 2 ч. л. сахара, 1 яблоко, 1 ст. л. яблочного уксуса, хлебцы или крекеры.

ПРИГОТОВЛЕНИЕ: Разрежь филе сельди на небольшие одинаковые кусочки. Мелко натертое яблоко смешай со сметаной, горчицей, уксусом и сахаром. Посоли и поперчи. Залей сельдь пряным соусом и оставь на пару часов. Затем приготовь небольшие бутерброды-канапе с сельдью и яблочным соусом, по желанию укрась зеленью.

ФРУКТОВЫЕ ШАШЛЫЧКИ С БЕКОНОМ

ИНГРЕДИЕНТЫ: 12 крупных виноградин, 1 киви, 1 банан, консервированные ананасы или персики, 8 тонких ломтиков бекона, деревянные шампуры для шашлычков, 1 ст. л. лимонного сока.

ПРИГОТОВЛЕНИЕ: Замочи деревянные шампуры в воде или белом вине на пару часов. Нарежь киви, банан и ананас на небольшие кусочки. Нанизывай на шампуры фрукты поочередно: кусочек ананаса, винограда, банана, киви, винограда — как тебе больше нравится. Заверни шампуры с нанизанными фруктами в бекон, сбрызни каждый из них лимонным соком. Запекай шашлычки на гриле или обжаривай в сковороде 5–7 минут. Можно подавать их как горячими, так и холодными.

МАНДАРИНОВОЕ МОРОЖЕНОЕ

ИНГРЕДИЕНТЫ: 1 кг мандаринов, 300 мл сливок, 400 г сгущенного молока, ванильный сахар или ваниль по вкусу.

ПРИГОТОВЛЕНИЕ: Очисти мандарины и измельчи их при помощи блендера. Мандариновую массу протри через сито, чтобы удалить волокнистые частицы. Смешай в миске сгущенку, сливки и мандариновую массу. Добавь ваниль по вкусу. Перелей мороженое в небольшие формочки и отправь застывать. Через пару часов перемешай массу, это нужно, чтобы десерт получился однородным. Подавать мороженое лучше всего в корзиночках из апельсиновых корок: выглядит невероятно празднично! По аналогии с мандариновым можно сделать апельсиновое мороженое.

43. Укор. 46. Ника. 47. лавр. 38. Сваха. 42. Кости. 44. Ветин. 45. Рюрик. 31. Грешив. 32. Динка. 35. Бебешка. 36. Лампада. 24. Лото-Ара. 23. Напка. 24. Лампада. 26. Лычка. 28. Легка. 19. Огородник. 18. Та. 19. Оса. 20. Род. 22. Лом. 15. Огородник. 18. Та. 19. Оса. 20. Род. 22. 1. Заря. 2. Ямар. 3. Сок. 4. Крым. 5. Заря. 6. Бор.

По вертикали:

По горизонтали:

ОТВЕТЫ:

АВАРИЯ В ГИМАЛАЯХ

<https://nlo-mir.ru/>

Еще до прихода Гитлера к власти национал-социалисты активно разрабатывали ряд направлений, связанных с поисками истоков легендарных ариев и местонахождения не менее легендарной Шамбалы, в надежде получить тайные сверхзнания, способные помочь им быстро завоевать мировое господство. Для этого в Тибет и Гималаи отправлялись секретные экспедиции. Первое время они были редкими и малочисленными, но когда нацисты взяли власть в 1933 году, количество их значительно возросло. Особенно активно эта секретная работа проводилась примерно в период 1935-1939 гг.

Вполне вероятно, что отдельные экспедиции отправлялись и после начала военных действий в Европе. Но практически вся документация по этим вопросам была уничтожена перед капитуляцией Германии или до ее времени находится в так и не обнаруженных тайниках.

Уфологи не раз выдвигали гипотезу о том, что одна из нацистских экспедиций могла обнаружить потерпевшую аварию «летающую тарелку» и вступить в контакт с ее экипажем. Скорее всего, это произошло в Гималаях, в одном из труднодоступных горных районов. Предлагаются и другие варианты развития событий: немцы захватили в плен экипаж потерпевшего аварию НЛО или случайно обнаружили базу инопланетян, которые никак не ожидали вторжения столь хитрых и агрессивных незваных гостей.

Наиболее вероятным сценарием большинство исследователей считают версию об аварии и контакте с инопланетянами на «взаимовыгодных условиях»: пришельцы получали от немцев необходимые им для ремонта межзвездного корабля материалы, а национал-социалисты взамен обретали новые, ранее недоступные землянам знания и технологии. Таким образом, получается, что многие научные достижения Германии в военно-технической сфере якобы являлись результатом использования информации, полученной от внеземной цивилизации.

Косвенным подтверждением этой версии считается то, что в условиях, когда Германию покинули многие выдающиеся ученые и существовавшие много лет научные школы практически перестали функционировать, в стране просто не могли

разработать научно-технические новинки, которыми, тем не менее, Германия располагала.

Действительно, по многим направлениям нацисты на много лет обогнали в сфере новейших технологий и видов вооружений своих основных противников по войне — богатейшие Соединенные Штаты и обладавший огромным научным потенциалом СССР.

Однозначно ответить на вопрос, имели ли нацисты контакты с инопланетянами, сейчас невозможно. Эту тайну могут открыть обнаруженные в секретных тайниках документы. Пока же приходится основываться на косвенных фактах, не вызывающих сомнений.

Специалисты по военной технике и экономике указывают, например, что, имея в конце 30-х годов всего 57 субмарин, за четыре года войны Германия сумела построить на своих верфях 1163 суперсовременные (то есть в конструктивном отношении более продвинутые, чем у их противников) по тем временам подводные лодки и ввести их в строй: они приняли участие в боевых действиях. И это при острой нехватке множества стратегически важных материалов для ведения войны, а последние два года под жуткими, сметавшими с лица земли целые города бомбежками союзников?

Казалось бы, если нацисты имели контакты с внеземным разумом, они вполне могли получить возможность создать более совершенные виды оружия — типа атомных подводных крейсеров. Но надо быть реалистами и учитывать, что немцы использовали те технологии, которые могла в условиях войны в максимально сжатые сроки запустить в производство промышленность рейха. Создать флот ядерных субмарин в тех условиях было нереально, несмотря на то, что разработки ядерного оружия Германия вела очень успешно и, на счастье союзников, просто не успела закончить работы. Зато нацисты успели создать первый реактивный истребитель, развивавший скорость до тысячи километров в час, значительно превосходивший по скорости и вооружению любые самолеты всех стран антигитлеровской коалиции. Загадка, как в 1945 году под непрерывными бомбежками нацисты умудрились за считанные месяцы выпустить 2000 новых боевых машин и успели использовать их в боях!

Германия разработала принципиально новый тип авиационного двигателя, и многие западные эксперты абсолютно уверены: если бы фашисты запустили свой новый реактивный истребитель «Мессершмит М-163» в серию хотя бы во второй половине 1944 года, ход всей войны мог круто измениться: немцы получили бы полное господство в воздухе!

Капустин Яр: бункер «754»

Каждый, кто интересуется темой НЛО, слышал о Зоне 51 – американской военной базе в штате Невада, где хранятся остатки всех инопланетных аппаратов, имевших несчастье разбиться на территории США. В СССР был свой аналог Зоны 51 – закрытый объект «754». Сюда свозили разбившиеся над СССР «летающие тарелки».

Когда ракетная техника Советского Союза делала первые шаги, встал вопрос об организации полигона для испытаний. В 1946 году военным выделили в северной части Астраханской области «кусочек» в 650 кв. км.

Название полигону дало село на территории полигона – Капустин Яр. Здесь, в Кап Яре (как между собой называют полигон военные), испытывались захваченные у немцев Фау-2, запускались первые баллистические ракеты. Отсюда стартовала первая в мире сверхзвуковая двухступенчатая межконтинентальная крылатая ракета наземного базирования «Буря». Все ракетные комплексы прежде чем поступить в войска проходили обкатку в Кап Яре.

...Летом 1948 года был обнаружен летящий над территорией полигона сигарообразный объект серебристого цвета. Дежурный офицер на свой доклад о ЧП получил короткое «Уничтожить!» Взлетели два реактивных МИГ-15. Однако объект не собирался «уничтожаться», выпустил лазерный луч и сбил одну машину. Пилот второго самолета, заложив вираж, вышел из под огня и атаковал аппарат. «Сигара» задымила и резко понеслась к земле.

На место падения выехали поднятые по тревоге солдаты с задачей поймать иностранного шпиона и военные специалисты, горевшие желанием изучить образец вражеской шпионской техники.

Однако прибыв на место, специалисты установили, что объект к иностранным разведкам не имеет никакого отношения, поскольку сам внеземного происхождения. Все обломки (до последнего осколка!) аккуратно собрали и увезли в специально выделенный для них ангар на территории полигона. Здесь обломки изучали ученые, пытались раскрыть тайны внеземных конструкций и технологий.

...Космонавт Попович был сторонником существования НЛО (сам его видел) и с 1984 года входил в комиссию по аномальным атмосферным явлениям Академии Наук СССР, а с возникновением Уфологической ассоциации стал ее председателем.

В 90-х годах члены ассоциации попробовали узнать, насколько миф о бункере «754» соответствует истине и направили официальный запрос в КГБ. Запрос был подписан председателем летчиком-космонавтом П. Поповичем. От документа, подписанного космонавтом СССР №4, не стали отмахиваться и выслали конверт с 124 страницами машинописного текста.

Втегоды страна разваливалась, государственные секреты пачками раздавались направо и налево. Оказалось, объект действительно существует, и в нем хранятся пять (!) «трофейных» НЛО в разной степени сохранности: сбитый в 1985 году в Кабардино-Балкарии, «тарелка», найденная в 1981 году в Казахстане, НЛО, сбитый в Казахстане в 1992 году, НЛО из Киргизии (1992 год), и обломки разбившейся «сигары» в Эстонии...

Уфологи воспрянули духом и уже мечтали, что скоро они своими глазами увидят материальные доказательства посещения Земли инопланетянами. Однако..., все последующие запросы уфологов оставались без ответа, а сам «синий пакет» был объявлен фальшивкой.

Сегодня Капустин Яр как и прежде военный полигон, на его огромной территории дислоцируются с десятком воинских частей. А где-то глубоко под землей в секретном бункере «754» хранятся покореженные НЛО, под напором специалистов постепенно отдающие свои тайны землянам. А военные, если когда им и задают вопрос об объекте «754» коротко отвечают: «Комментариев не будет».

В ТЕМУ

В американских военных архивах и архивах ВВС Великобритании хранится немало рапортов военных летчиков, сообщавших своему командованию, что они в период полетов над территорией Германии не раз встречали очень странные летающие аппараты, похожие на британские военные каски.

Первым, кому довелось наблюдать НЛО, был капитан Собинский, поляк, служивший в британских ВВС.

25 марта 1942 года он совершал на бомбардировщике ночной полет с целью разведки крупного промышленного центра Эссен. После выполнения задания, когда самолет уже вышел из воздушного пространства над Германией и набрал высоту 5000 метров, его самолет стал преследовать какой-то серебристый аппарат дискообразной формы. Пулеметный обстрел не нанес аппарату никакого вреда: он продолжал спокойно лететь за бомбардировщиком и не отвечал на огонь. Это сопровождение длилось не меньше десяти минут. Затем «штуковина» молниеносно взмыла вверх и растворилась в ночном небе...

**За ПРАВДУ
і СПРАВЕДЛИВІСТЬ**

ПЕРЕДПЛАТА НА 2019 РІК

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС **60003**

Видавнична вартість газети – 2,50 грн за один номер

ВАРТІСТЬ ГАЗЕТИ З ДОСТАВКОЮ

1 міс.	3 міс.	6 міс.	12 міс.
15,60 грн	46,80 грн	93,60 грн	187,20 грн

ВАРТІСТЬ ПРИЙМАННЯ ПЕРЕДПЛАТИ

2,90 грн	6,70 грн	8,15 грн	12,50 грн
----------	----------	----------	-----------

**За ПРАВДУ
і СПРАВЕДЛИВІСТЬ**

№43 (99)

31 жовтня 2018 року

Матеріали друкуються
мовою оригіналу

ГАЗЕТА ЗАХИСТУ ІНТЕРЕСІВ ГРОМАДЯН

- **Засновник:** Політична партія "Соціалістична партія Олександра Мороза"
- **Видається:** з грудня 2016 року
- **Видавець:** Політична партія "Соціалістична партія Олександра Мороза"
- **Поштова адреса:** 18005, м. Черкаси, вул. Волкова, 101 к. 62
- **E-mail:** np@uch.net
- **Телефон редакції:** 0472-720-001

■ **Свідчення про реєстрацію:**
КВ № 22389-12289Р від 22.11.2016 року,
видане Державним комітетом теле-
бачення і радіомовлення України

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС **60003**

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи поглядів авторів, які несуть відповідальність за достовірність наведених фактів, імен тощо. Рукописи і фотознімки не рецензуються і не повертаються. Анонімні листи не розглядаються.

Редакція зберігає за собою право скорочення і літературного редагування прийнятих для публікації текстів.

Передрук матеріалів – тільки за наявності посилання на газету "За правду і справедливість".

Листування з читачами – лише на сторінках газети.

ДРУК:

ФОП Руденко Ю.І.

Адреса: м. Черкаси,

вул. Вербовацького, 1-а

Замовлення №338

Тираж 10 000 прим.